AJÁNLÁSOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2009. június 29.)

az egységes piac működésének javítását célzó intézkedésekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/524/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 211. cikkére,

mivel:

(1) A foglalkoztatás és növekedés megteremtése és a gazdasági stabilitás elősegítése érdekében elengedhetetlen, hogy az egységes piac jól működjön. Minél hatékonyabb az egységes piac, annál inkább fejlődik az üzleti környezet, ami a vállalkozásokat beruházásra és munkahelyteremtésre ösztönzi, és annál inkább növekszik a fogyasztói bizalom és a kereslet. A jól működő egységes piac tehát létfontosságú ahhoz, hogy a gazdasági visszaesés jellemezte környezetben elősegítse az európai gazdaság felélénkülését.

(2) Az egységes piac jó működéséhez alapvető fontosságú a működését érintő közösségi szabályok (a továbbiakban: egységes piaci szabályok) helyes átültetése, alkalmazása, végrehajtása, nyomon követése és kielégítő mértékű összehangolása.

(3) Az „Egységes piac a 21. századi Európa számára” című bizottsági közlemény [1] (a továbbiakban: az egységes piac felülvizsgálata) előkészítése során elvégzett konzultáció és elemzés számos hiányosságot tárt fel, amelyekből kiderül, hogy az egységes piac még nem működik elég hatékonyan. További munkára van szükség sok területen és ágazatban. A polgárok és a vállalkozások gyakran képtelenek kihasználni az egységes piac kínálta lehetőségeket, mivel a szabályok alkalmazása és végrehajtása nem megfelelő.

(4) Az egységes piac felülvizsgálatában a Bizottság ezért konkrét intézkedéseket javasolt, amelyekkel biztosítható, hogy a polgárok és a vállalkozások a továbbiakban ki tudják használni az egységes piac teremtette gazdasági előnyöket [2].

(5) A tagállamok és a Bizottság által meghozott intézkedéseknek ki kell egészíteniük egymást. Az egységes piac megfelelő működésének biztosításához elengedhetetlen, hogy a Bizottság és a tagállamok partnerként, összehangoltan és együttműködve közelítsék meg az egységes piaci szabályok jobb átültetésének, alkalmazásának és végrehajtásának közös célját. Az ajánlásban megfogalmazott, partnerségen alapuló megközelítés túlmutat a számos egységes piaci szakpolitikai területen már kialakított együttműködésen. Ehhez a tagállamokon belül és közöttük, valamint a Bizottsággal az egységes piac szempontjából releváns minden területen szorosabb együttműködés létrehozására és fenntartására van szükség. Ez azt is jelenti, hogy tagállamok megosztott felelősséget és ezért proaktívabb szerepet vállalnak magukra az egységes piac irányításában.

(6) Az egységes piac felülvizsgálata és különösen az azt követően a tagállamokkal folytatott megbeszélések során meghatároztak néhány területet, amelyek alapvető fontosságúak az egységes piac jó működésének eléréséhez: az egységes piaci kérdésekben a koordináció biztosítása; a tagállamokon belül és közöttük, valamint a Bizottsággal való együttműködés javítása; az egységes piaci szabályok átültetésének javítása; a potenciális piaci rendellenességek azonosítása érdekében a piacok és ágazatok megfigyelése; az egységes piaci szabályok alkalmazásának javítása; az egységes piaci szabályok végrehajtásának megerősítése és a problémamegoldás elősegítése; a tagállami jogszabályok rendszeres értékelésének ösztönzése; és a polgárok és a vállalkozások tájékoztatása egységes piaci jogaikról.

[1] COM(2007) 724 végleges, 2007.11.20.

[2] 1992–2006 között a közösségi GDP 2,15 %-kal emelkedett és 2,75 millió új munkahely keletkezett, és 1995–2005 között 30 %-kal nőtt a Közösségen belüli kereskedelem (SEC(2007) 1521, 2007.11.20.).

(7) Ez az ajánlás szorosan épít az egyes tagállamokban már bevezetett megoldásokra, amelyek az érintett tagállamban működőképesnek bizonyultak a gyakorlatban. A tagállamoknak maguknak kell megválasztaniuk azt a módszert, amellyel – saját helyzetükre tekintettel – leghatékonyabban tudják biztosítani ennek az ajánlásnak a végrehajtását, szem előtt tartva azt, hogy az egyik tagállamban hatékonynak bizonyuló eljárás vagy módszer egy másik tagállamban esetleg kevésbé lesz eredményes.

(8) Kutatások alapján a tagállamoknak javítaniuk kell az egységes piacot érintő kérdésekkel kapcsolatos belső koordinációt, mivel a hatáskörök jelenleg szétszórtak a különböző nemzeti hatóságok között [1]. Mivel az egységes piaci szabályok alkalmazása nemzeti, regionális és helyi hatóságok széles körét érintheti az egyes tagállamokban, fokozni kell a hatóságok hatékony együttműködését. A tagállamoknak ezért nemzeti közigazgatásukon belül létre kell hozniuk és erősíteniük kell egy egységes piaci koordinációs feladatkört, amely az egyedi nemzeti közigazgatási struktúráknak és hagyományoknak megfelelően változó lehet. Az ajánlás végrehajtásának megtervezéséért, felügyeletéért és értékeléséért az e feladatkört betöltő hatóságok rendelkeznek teljes körű felelősséggel.

(9) Az egységes piacot érintő kérdésekben illetékes tagállami hatóságok közötti, határokon átnyúló szoros együttműködés lehetővé teszi a kölcsönös bizalom kiépítését, és létfontosságú az egységes piaci szabályok helyes alkalmazása szempontjából. A Bizottság által létrehozott, határon átnyúló hálózatok vagy elektronikus információs rendszerek (például a belső piaci információs rendszer (IMI), a RAPEX [2], a RASFF-rendszer [3] vagy a Fogyasztóvédelmi Együttműködési Hálózat) működőképességének biztosítása érdekében a tagállamoknak a források elosztására is kiterjedő megfelelő rendelkezések meghozatala révén meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket.

(10) A belső piaci eredménytáblák kimutatták, hogy továbbra is szükséges az egységes piaci irányelvek átültetésében az időszerűség és a minőség javítása. Bár a belső piacot érintő irányelveknek a nemzeti jogba történő átvételéről szóló 2004. július 12-i bizottsági ajánlást [4] (a továbbiakban: a 2004-es bizottsági ajánlás) széles körűen alkalmazták, és ennek eredményeként jelentősen javult az átültetési arány, az ajánlás egyes részeit még hatékonyabban kellene alkalmazni. A jelen ajánlás továbbra is szükségesnek tartja és továbbfejleszti – az átültetéssel foglalkozó tagállami közigazgatási szervek számára ezentúl is referenciaként szolgáló – 2004-es bizottsági ajánlásban javasolt intézkedéseket. Ez az ajánlás ezenkívül „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazása" című bizottsági közleményre [5] és „A Lámfalussy-eljárás felülvizsgálata – A felügyeleti konvergencia megerősítése" című bizottsági közleményre [6] épít.

(11) Szükség van a piac megfigyelésére azon ágazatok meghatározásához, ahol a piac nem működik megfelelően a fogyasztók és a vállalkozások szempontjából, valamint ahhoz, hogy az egységes piacot érintő szakpolitikák ezekre a területekre összpontosíthassanak. Ezért a piac megfigyelését az egységes piacot érintő szakpolitikák kialakításának és nyomon követésének szerves részévé kell tenni (például a fogyasztói piacok eredménytábláján keresztül). A piacmegfigyelés és az adatgyűjtés területén a Bizottság és a tagállami hatóságok együttműködése fokozza a tagállami és közösségi szinten felhasznált adatok és elemzések minőségét, és segíti az egységes piacot érintő kérdésekben a konszenzus kialakítását. A tagállamokat arra ösztönzik, hogy vegyenek részt a Bizottság által végrehajtott piacmegfigyelési tevékenységekben, és folytassanak hasonló, nemzeti igényeikhez igazított tevékenységeket tagállami szinten.

(12) Több tagállami tanulmány is kiemelte a nemzeti, regionális és helyi szintű közigazgatási tisztviselők, köztük a bírók képzésének fontosságát, amely segíti őket az egységes piaci szabályok helyes átültetésében, alkalmazásában és végrehajtásában. Ebben az összefüggésben fontos biztosítani, hogy ezeket a szabályokat, és általánosságban a Közösség külső versenyképességére gyakorolt hatást mindig figyelembe vegyék a nemzeti jogszabályok tervezésekor. A képzés fontosságát az Európai Parlament által végzett, a nemzeti bírák szerepéről szóló közelmúltbeli tanulmány és a kapcsolódó állásfoglalás, valamint a versenyjogról szóló 2005. évi állásfoglalás [7], és egy nem régi tanácsi állásfoglalás [8] is megerősítette. A tisztviselőknek iránymutatást kell adni általánosságban a közösségi jogról és különösen az egységes piaci szabályokról.

(13) Az egységes piaci szabályok hatékony végrehajtása és a polgárok és vállalkozások által feltárt problémák megoldására irányuló megfelelő intézkedések alapvető fontosságú segítséget jelentenek a polgárok és a vállalkozások számára abban, hogy kihasználják a Szerződés biztosította szabadságokat. A problémamegoldás terén, különösen a SOLVIT [9] révén elért együttműködésre építve helyénvaló, hogy a hatékony jogorvoslat biztosítása érdekében a tagállamok a Bizottság támogatásával

[1] Az egységes piaccal kapcsolatos politika korszerűsítésének eszközeiről szóló bizottsági szolgálati munkadokumentum (SEC(2007) 1518, 2007.11.20.).
[2] Nem élelmiszer jellegű termékek riasztási rendszere.
[3] Élelmiszer- és takarmánybiztonsági riasztási rendszer.
[4] HL L 98., 2005.4.16., 47. o.
[5] COM(2007) 502 végleges, 2007.9.5.
[6] COM(2007) 727 végleges, 2007.11.20.
[7] A nemzeti bírák európai igazságügyi rendszerben betöltött szerepéről szóló EP állásfoglalás, INI/2007/2027 2008.7.9.; A versenypolitikáról szóló 2004. évi bizottsági jelentésről szóló EP állásfoglalás, INI/2005/2209 2006.3.20.
[8] A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott állásfoglalás, 14757, 2008. október 28.
[9] A Bizottság közleménye „Hatékony problémamegoldás a belső piacon (SOLVIT)", COM(2001) 702 végleges, 2001.11.27.

fejlesszék – akár a nemzeti bíróságokon belüli, akár bíróságon kívüli – problémamegoldó mechanizmusaik kapacitását. Fontos, hogy a különböző feltárt problémákat okozó körülményeket kezeljék.

(14) A nemzeti jogszabályok rendszeres nyomon követése és értékelése fontos, mivel lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy az egységes piaci szabályokat milyen hatékonysággal alkalmazzák a gyakorlatban, és az olyan rendelkezések beazonosítását, amelyek megakadályozhatják a polgárokat és a vállalkozásokat abban, hogy teljes mértékben kihasználják a szabályok nyújtotta előnyöket. Ilyen tevékenységet minden tagállamban rendszeresebben kell végezni.

(15) A közelmúltbeli Eurobarometer-felmérésekből [1] és a Bizottság információs és problémamegoldó szolgálataihoz intézett kérdésekből kiderül, hogy a polgárok és a vállalkozások bővebb tájékoztatást igényelnek az egységes piaci jogaikról annak érdekében, hogy ténylegesen gyakorolni tudják ezeket a jogokat. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni a polgárok és a vállalkozások számára, hogy e jogaik gyakorlásához segítséget kapjanak. E célból indokolt, hogy a tagállamok a Bizottság támogatásával és adott esetben az érdekeltekkel együttműködve gyakorlati információkkal és tanácsokkal szolgáljanak azon témákkal kapcsolatban, amelyek a másik tagállamban élni, tanulni, dolgozni, vállalkozást indítani vagy termékeket és szolgáltatásokat értékesíteni kívánó polgárokat vagy vállalkozásokat érdeklik.

(16) Ennek az ajánlásnak a melléklete olyan intézkedéseket határoz meg, amelyeket a tagállamok az ajánlás végrehajtása érdekében meghozhatnak, valamint egy jegyzéket tartalmaz bizonyos tagállamok gyakorlatairól, amelyek az említett intézkedések alapjául szolgáltak. Megállapítható, hogy bár egyes intézkedések kapcsán kezdetben költségek merülhetnek fel, mégis megtakarításokat tesznek lehetővé, például a nemzeti közigazgatási gyakorlatok ésszerűsítésével, és hosszú távon az egységes piac jobb működéséhez vezetnek, ezáltal előnyt nyújtanak a fogyasztók és a vállalkozások számára.

(17) A Bizottság és a tagállamok szorosan együttműködve figyelik az ennek az ajánlásnak a végrehajtása terén elért előrehaladást, többek között a belső piaci tanácsadó bizottságban (IMAC) folytatott megbeszélések keretében, referenciaértékek és mutatók alapján. Annak érdekében, hogy a Bizottság ezen ajánlásnak a Hivatalos Lapban való közzétételétől számított négy év elteltével értékelni tudja az ajánlás hatásait, a tagállamoknak az ajánlásnak a Hivatalos Lapban való közzétételétől számított három év elteltével jelentést kell benyújtaniuk a Bizottsághoz az ajánlás végrehajtása érdekében tett intézkedésekről,

AJÁNLJA, HOGY A TAGÁLLAMOK:

1. Az egységes piacot érintő kérdésekért felelős, nemzeti, regionális és helyi szintű hatóságokon belüli és közötti hatékony együttműködés elősegítése érdekében hozzanak létre és erősítsenek meg egy egységes piaci koordinációs feladatkört, amely a közigazgatáson belül az egységes piacot érintő kérdésekben referenciapontként szolgál.

2. Elegendő mértékű erőforrás biztosításával könnyítsék meg a különböző tagállamokban az egységes piacot érintő kérdésekért felelős közigazgatási hatóságok közötti, valamint a Bizottsággal folytatott aktív együttműködést.

3. Hozzanak meg minden szükséges intézkedést az egységes piacot érintő irányelvek átültetésének javítása érdekében.

4. Támogassák a Bizottság piacmegfigyelésre és a kapcsolódó adatgyűjtésre irányuló munkáját azáltal, hogy aktívan hozzájárulnak a tevékenységhez közösségi szinten, és adott esetben mérlegelik hasonló tevékenység folytatását nemzeti szinten.

5. Gondoskodjanak arról, hogy a tagállami hatóságok és tisztviselők elegendő ismerettel rendelkezzenek általánosságban a közösségi jogról és különösen az egységes piaci szabályokról annak érdekében, hogy hatékonyan alkalmazzák az egységes piaci szabályokat és adott esetben figyelembe vegyék ezeket a szabályokat új nemzeti jogszabályok előkészítésekor és bevezetésekor.

6. Könnyítsék meg és ösztönözzék a polgárok és a vállalkozások által egységes piaci jogaik gyakorlása során feltárt problémák gyors és hatékony megoldását a problémamegoldó mechanizmusok megfelelő mértékű támogatásával, valamint az egységes piaci szabályok végrehajtását javító intézkedések meghozatala annak biztosítása révén, hogy az igazságügyi hatóság elegendő ismerettel rendelkezzen a közösségi jogról és azon belül az egységes piaci szabályokról.

7. Rendszeresen értékeljék és vizsgálják a tagállami jogszabályokat az egységes piaci szabályok teljes mértékű betartásának biztosítása érdekében, és ennek keretében folyamatosan ellenőrizzék a hatályos egységes piaci szabályokban előírt mentességek vagy eltérések alkalmazását.

8. Javítsák a polgárok és vállalkozások egységes piacot érintő kérdésekkel kapcsolatos gyakorlati tájékoztatását.

9. Vizsgálják meg a mellékletben meghatározott intézkedéseket és gyakorlatokat, és – tekintettel nemzeti intézményi hagyományaikra – fogadják el azokat a gyakorlatokat, amelyek az egységes piac működését javítják, vagy várhatóan javítani fogják, és amelyek leginkább alkalmasak ennek az ajánlásnak a végrehajtására.

[1] http://ec.europa.eu/internal_market/strategy/index_en.htm#061204

10. Működjenek együtt a Bizottsággal és más tagállamokkal az ajánlás végrehajtásának nyomon követésében, rendszeresen tájékoztassák a Bizottságot az ajánlás végrehajtása során hozott intézkedésekről és nyújtsanak be záró jelentést a Bizottsághoz három évvel azután, hogy ezt az ajánlást a Hivatalos Lapban közzétették.

Kelt Brüsszelben, 2009. június 29-én.

a Bizottság részéről
Charlie McCREEVY
a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az egységes piac működésének javítását célzó intézkedések és gyakorlatok

1. AZ EGYSÉGES PIACOT ÉRINTŐ KÉRDÉSEKBEN JOBB KOORDINÁCIÓT BIZTOSÍTÓ INTÉZKEDÉSEK

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) nemzeti közigazgatásukon belül bízzanak meg egy új vagy egy létező hatóságot az egységes piacot érintő kérdések koordinációjának feladatával;

b) biztosítsák a minisztériumok és kormányzati szervek közötti koordinációt az egységes piacot érintő kérdésekben;

c) biztosítsák az egyrészről a minisztériumok és kormányzati szervek, másrészről a regionális és helyi hatóságok közötti, illetve a regionális hatóságok és a helyi hatóságok közötti koordinációt;

d) biztosítsák, hogy az érintett minisztériumok és kormányzati szervek, valamint egyéb intézmények figyelembe vegyék az egységes piaci szabályokat;

e) a nemzeti közigazgatás szervezetének figyelembevételével mérlegeljék, hogy több, egységes piacot érintő tevékenységet illetően egyetlen hatóságon belül egyesítik a feladatköröket;

f) tervezzék meg, kövessék nyomon és értékeljék ennek az ajánlásnak a végrehajtását.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
Az egységes piacot érintő kérdések koordinációjának feladata	— Néhány kormányzati szerv tevékenysége már megközelíti az egységes piaci koordinációt. Szorosan együttműködnek más hatóságokkal az egységes piacot érintő kérdésekben, biztosítják a nemzeti jog összeegyeztethetőségét az egységes piaci szabályokkal, és számos egységes piaci tevékenységért felelősek;
Minisztériumok közötti együttműködés	— Az érintett hatóságok képviselői az egységes piacot érintő kérdésekkel foglalkozó minisztériumközi munkacsoportokban találkoznak;
Vertikális koordináció	— A regionális és helyi hatóságokat összekötő speciális hálózatok léteznek például a közbeszerzés vagy a piaci felügyelet terén. Ezek a hálózatok közös adatbázissal vagy weboldallal rendelkeznek; — A minisztériumközi csoportokban a regionális és helyi képviselők is részt vesznek az őket érintő témákban;
Politikai láthatóság	— Rendszeresen tartanak szakpolitikai megbeszéléseket az egységes piacot érintő kérdésekről, például a nemzeti kormány albizottságaiban. — A nemzeti parlament aktívan részt vesz az egységes piacot érintő kérdések elemzésében, például jelentések elkészítése vagy a kérdésekhez kapcsolódó felmérések elvégzése révén;
Jogi összeegyeztethetőség	— Egy kormányzati szerv biztosítja a nemzeti jogszabályok összeegyeztethetőségét az egységes piaci szabályokkal, többek között a nemzeti jogszabálytervezetek átvilágítása révén;
Az egységes piaci tevékenységek összevonása	— Néhány kormányzati szerv feladatkörébe tartozik számos egységes piachoz kapcsolódó tevékenység, például a SOLVIT, az IMI, a 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] és a 2679/98/EK tanácsi rendelet [2] szerinti értesítések, az „árucsomag” keretében az egyablakos ügyintézési pontok felállításának koordinációja.

[1] A 1998. június 22-i, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló irányelv (HL L 204., 1998.7.21., 37. o.).
[2] A 1998. december 7-i, az áruknak a tagállamok közötti szabad mozgásával kapcsolatban a belső piac működéséről szóló rendelet (HL L 337., 1998.12.12., 8. o.).

2. A TAGÁLLAMOK EGYMÁS KÖZÖTTI ÉS A BIZOTTSÁGGAL VALÓ EGYÜTTMŰKÖDÉSÉNEK JAVÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ INTÉZKEDÉSEK

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) állandó jelleggel nyújtsanak megfelelő nyelvi, IT- és egyéb képzéseket, és fokozzák a létező rendszerekkel és a vonatkozó adatvédelmi szabályokkal kapcsolatos tájékozottságot annak érdekében, hogy a közösségi hálózatok (például a belső piaci információs rendszer [IMI], a RAPEX, a RASFF, a Fogyasztóvédelmi Együttműködési Hálózat, illetve egyebek) teljes mértékben működőképesek legyenek nemzeti szinten;

b) szervezzék meg – például a létező hálózatokon keresztül – az egységes piacot érintő kérdésekkel foglalkozó tisztviselők nemzeti közigazgatások közötti cseréjét;

c) biztosítsák, hogy a különböző tagállamokban az egységes piacot érintő kérdésekkel foglalkozó hatóságok közötti aktív együttműködés a nemzeti közigazgatási kultúra részét képezze;

d) hozzanak szervezeti intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok képesek legyenek azonnal válaszolni a Bizottság információkéréseire az egységes piaci szabályok nemzeti szintű alkalmazását illetően és különösen az EU kísérleti projekt ([1]), valamint a jogsértési eljárások keretében.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
Nemzeti hatóságok közötti együttműködés	— Szoros az együttműködés az északi és a balti országok között a piacfelügyelet, a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 18-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) végrehajtása és egyéb egységes piacot érintő kérdések terén; — A nemzeti hatóságok együttműködnek a közbeszerzés terén (például a közbeszerzési hálózaton keresztül) és a piacfelügyelet terén. A (nem élelmiszerjellegű) fogyasztói termékek biztonsága terén a nemzeti felügyeleti hatóságok szorosan együttműködnek a PROSAFE hálózaton keresztül, és az ICSMS rendszer megkönnyíti a műszaki termékek piacfelügyeletét;
Közigazgatási csereprogramok	— Az Európai Versenyhatóságok Hálózata keretében a nemzeti versenyhatóságok részt vesznek a nemzeti tisztviselők csereprogramjában; — a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) és a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendele ([3]) alapján a „fogyasztóbiztonsági hálózat” keretében több nemzeti piacfelügyeleti hatóság és a fogyasztóvédelmi törvények végrehajtásáért felelős hatóság vesz részt a tisztviselők cseréjében;
Pénzügyi és humánerőforrás-támogatás	— Külön csoportokat jelöltek ki a belső piaci információs rendszer (IMI) felállítására és elegendő humán és pénzügyi erőforrást biztosítottak számukra ahhoz, hogy az IMI-t tagállamaikat teljesen lefedően alakítsák ki;
Képzés	— A nemzeti hatóságok képviselői a bizottsági képzéseken való részvétel után az IMI hálózat más tagjait képzik nemzeti szinten. Ez a gyakorlat akkor működik legjobban, ha a képzési feladatkör szerepel ezeknek a tisztviselőknek a munkaköri leírásában.

([1]) HL L 376., 2006.12.27., 36. o.
([2]) HL L 11., 2002.1.15., 4. o.
([3]) HL L 364., 2004.12.9., 1. o.

3. AZ EGYSÉGES PIACI SZABÁLYOK ÁTÜLTETÉSÉNEK JAVÍTÁSÁT CÉLZÓ INTÉZKEDÉSEK

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) hatékonyan, előre készüljenek fel az egységes piacot érintő irányelvek nemzeti szintű átültetésére, alkalmazására és végrehajtására;

b) biztosítsák, hogy az összes érintett tisztviselő szorosan együttműködjön és segítsék elő, hogy a valamely irányelv nemzeti szintű átültetéséért és alkalmazásáért felelős tisztviselők részt vegyenek az irányelvről folytatott tárgyalásokban;

c) javítsák a nemzeti közigazgatás és a nemzeti, regionális és decentralizált parlamentek, és az átültetésben érintett regionális és nemzeti hatóságok közötti együttműködést, és szükség esetén bocsássák rendelkezésükre a tárgyalásokhoz és az átültetési folyamathoz kapcsolódó összes releváns információt;

([1]) Az EU kísérleti projekt tesztelési szakaszát 2008. áprilisban kezdték meg 15 tagállam részvételével; a projekt célja a közösségi jog helyes értelmezésével és végrehajtásával kapcsolatos kérdések és panaszok gyorsabb megválaszolásának elérése, a Bizottság és a tagállamok közötti informálisabb munkamódszer révén.

d) az átültetési folyamat során nyújtsanak tájékoztatást az érdekelteknek – amennyiben hasznos lehet – olyan egységes piaci jogalkotási javaslatokról, amelyek fontosak lehetnek a vállalkozások és a polgárok számára;

e) kerüljék el a valamely irányelv átültetéséhez nem szükséges kiegészítő rendelkezések hozzáadását ([1]);

f) segítsék elő az egységes piaci irányelvek átültetéséről a Bizottsággal folytatott párbeszédet különféle eszközökkel, például megfelelési táblázatokkal, amelyek célja a nemzeti jogszabályok átláthatóságának és felhasználóbarát jellegének fokozása.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
Korai felkészülés	— Nemzeti hatásvizsgálatok készülnek, amikor a Bizottság előterjeszt egy irányelvet. Ezek az érintett tagállamra kifejtett hatások, valamint az átültetésből vagy alkalmazásból eredő potenciális hatások részletes elemzését tartalmazzák. A hatásvizsgálatokat az átültetési folyamat során rendszeresen frissítik;
Folytonosság	— Biztosított az irányelvek tárgyalásában, átültetésében és végrehajtásában részt vevő tisztviselők közötti szoros együttműködés. A nemzeti átültetési iránymutatások kiemelik a folytonosság szükségességét;
Együttműködés a parlamentekkel	— A közösségi irányelvek átültetésével kapcsolatos fejleményekről korai szakaszban és rendszeresen tájékoztatást küldenek a nemzeti parlamenteknek, többek között negyedévenkénti átültetési eredménytábla segítségével;
Együttműködés a regionális és helyi hatóságokkal	— A regionális vagy decentralizált hatóságok tisztviselői részt vesznek az átültetést koordináló minisztériumközi csoportok munkájában; — Képzéseket és konferenciákat szerveznek az átültetési folyamatról a közigazgatás minden szintje és a nem kormányzati szervezetek számára;
Kommunikáció az érdekeltekkel	— A nyilvánosság interneten keresztül hozzáfér egy egyszerűsített átültetési adatbázishoz. A minisztériumok honlapján rendelkezésre áll az átültetés előrehaladására vonatkozó információ, és az időben át nem ültetett irányelvek jegyzékét közzéteszik az interneten; — A nemzeti hatóságok kötelesek az új átültető jogszabályokra vonatkozó iránymutatást készíteni az állampolgárok számára, legalább 12 héttel a hatálybalépés előtt;
Szükségtelen kiegészítő követelmények elkerülése	— Az irányelvek átültetésekor külön eljárásokat alkalmaznak a nyilvánvalóan szükségtelen kiegészítő intézkedések kockázatának kezelésére és mérséklésére, például egy kijelölt kormánybizottság rendszeresen ellenőrzi azokat a nemzeti átültető jogszabálytervezeteket, amelyek az irányelvek követelményein túlmutatnak;
Megfelelési táblázatok	— A megfelelési táblázatokat tájékoztatás és átvilágítás céljára használják.

4. A POTENCIÁLIS PIACI RENDELLENESSÉGEK AZONOSÍTÁSA ÉRDEKÉBEN A PIACOK ÉS ÁGAZATOK FOKOZOTT MEGFIGYELÉSÉRE IRÁNYULÓ INTÉZKEDÉSEK

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) gyűjtsenek minőségi és mennyiségi információt a megfigyelt piacokról vagy ágazatokról, például a tudományos szakemberek, tanácsadók vagy érdekeltek által végzett piacelemzésekből, vagy a nemzeti statisztikai hivatalok és panaszkezelő szervek által gyűjtött adatokból;

b) találjanak helyi információforrásokat és segítsék elő a helyi érdekeltek részvételét a piacmegfigyelési folyamatban; például a Bizottság és a kulcsfontosságú helyi érdekeltek közötti helyi konzultációk vagy értekezletek megszervezése révén;

c) vegyenek részt a megfigyelési munkában olyan egyedi szempontok vonatkozásában, mint a versenyelemzés, a szabályok értékelése vagy a fogyasztók szempontjából a piac működését mérő adatok gyűjtése (például az összehasonlítható fogyasztási cikkek és szolgáltatások átlagárának rendszeres feljegyzése, a fogyasztói panaszok osztályozása, a végrehajtás minőségének mérésére szolgáló megfelelő mutatók kidolgozása révén).

([1]) Azon minimális követelményeket meghatározó rendelkezések átültetésének sérelme nélkül, amelyeket megosztott hatáskörök alapján az EK-Szerződéssel (különösen az EK-Szerződés 137. cikke) összhangban hozott irányelvek tartalmaznak.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
Információgyűjtés	— A tagállamok a megfigyelt piacokra vagy ágazatokra vonatkozóan információt küldenek a Bizottságnak (például a kiskereskedelmi piacmegfigyelési tevékenység keretében);
A megfigyelés egyedi szempontjai	— Megfigyelést fogyasztói (például éves mutatót tesznek közzé a fogyasztói körülményekről 57 piac tekintetében, amelyeket egymáshoz viszonyítva értékelnek, és ezt a módszertant más tagállamok is követik) vagy versenyszempontból (egy nemzeti kiskereskedelmi ágazat versenyszempontú megfigyelése) is végeznek;
Nemzeti szintű megfigyelés	— A Bizottsággal szoros együttműködésben elvégeztek egy kísérleti átvilágítási gyakorlatot annak feltárása érdekében, hogy a bizottsági módszert lehet-e az országok szintjén alkalmazni, valamint azért, hogy iránymutatást nyújtsanak a tagállamokban folytatott további mélyreható elemzésekhez.

5. AZ EGYSÉGES PIACI SZABÁLYOK ALKALMAZÁSÁNAK JAVÍTÁSÁT CÉLZÓ INTÉZKEDÉSEK

A tagállamok felkérést kapnak, hogy az egységes piaci szabályok alkalmazásáért felelős tisztviselőket érintően hozzák meg a következő intézkedéseket:

a) felvételükkor biztosítsanak számukra képzést általánosságban a közösségi jogról és különösen az egységes piaci szabályokról;

b) hozzanak létre általánosságban a közösségi joggal és különösen az egységes piaci szabályokkal foglalkozó munkahelyi képzési programokat;

c) adjanak gyakorlati útmutatást és tanácsot az egységes piaci szabályok és alkalmazásuk tekintetében.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
Képzés	— Kötelező közösségi jogi képzést szerveznek a tisztviselők számára, például a közigazgatási pályára való felkészülés kötelező része a közösségi jog; A közigazgatási kérdésekkel foglalkozó kötelező szemináriumok szervezése, amelyekhez a közösségi témákba való bevezetés is hozzátartozik;
Folyamatos munkahelyi képzés	— Online képzési modulok segítségével képzéseket szerveznek közösségi és az egységes piacot érintő kérdésekről; rendszeres hírleveleket készítenek; a nemzeti közigazgatás keretén belül konferenciákat vagy rendszeres képzéseket tartanak; — A belső piaccal foglalkozó speciális képzési programok léteznek a tisztviselők számára;
Gyakorlati útmutatás és tanácsadás	— Egy külön belső piaci útmutató segíti a nemzeti tisztviselőket ismereteik és készségeik fejlesztésében; az „árucsomag” elfogadásához kapcsolódóan a kölcsönös elismerésről is kidolgozás alatt áll a részletes iránymutatás; — Kijelölt ügyfélszolgálat foglalkozik a tisztviselők egységes piacot érintő kérdéseivel; — A nemzeti minisztériumok különleges jogalkalmazási információkat nyújtó weboldalán magyarázatokat és iránymutatást tesznek közzé arról, hogy hogyan kell megérteni és értelmezni egy jogszabályt;
A közösségi jog és az egységes piaci szabályok oktatása és vizsgája	— A közösségi jog a jogi oktatás kötelező része; — A tisztviselők kötelesek levizsgázni közösségi jogból és az egységes piaci szabályokból is, mielőtt közigazgatási állást kapnának.

6. AZ EGYSÉGES PIACI SZABÁLYOK VÉGREHAJTÁSÁNAK MEGERŐSÍTÉSÉT ÉS A PROBLÉMAMEGOLDÁS ELŐSEGÍTÉSÉT CÉLZÓ INTÉZKEDÉSEK

(1) Bíróságon kívüli problémamegoldó mechanizmusok

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) biztosítsák, hogy az alternatív vitarendezés céljára átlátható, egyszerű és költségkímélő eljárások álljanak a polgárok és vállalkozások rendelkezésére;

b) aktívan járuljanak hozzá – különösen elegendő mértékű erőforrás biztosításával – a közösségi szintű problémamegoldó mechanizmusok, mint a SOLVIT és az EU kísérleti projekt működéséhez és további fejlesztéséhez és vegyenek részt benne;

c) az egységes piaccal foglalkozó weboldalakon tegyenek elérhetővé elegendő információt a létező nemzeti és közösségi szintű problémamegoldó mechanizmusokról a polgárok és vállalkozások számára;

d) foglalkozzanak a problémamegoldó mechanizmusok használatát kiváltó problémák okával.

(2) Nemzeti igazságszolgáltatás

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) felvételükkör biztosítsanak a bírák számára alapképzést általánosságban a közösségi jogról és különösen az egységes piaci szabályokról, valamint folyamatos munkahelyi képzési programokat, többek között az Európai Igazságügyi Képzési Hálózaton ([1]) keresztül, amely megszervezi és finanszírozza a bírók cseréjét;

b) biztosítsanak könnyű hozzáférést az egységes piacot érintő közösségi joggal és az Európai Közösségek Bírósága ítélkezési gyakorlatával kapcsolatos teljes körű és naprakész információkhoz, többek között a jövőbeli közösségi igazságügyi portál ([2]) révén, amely egyetlen (elektronikus) ablakon keresztül biztosít információkat az európai igazságügyről és hozzáférést az európai igazságügyi eljárásokhoz;

c) ösztönözzék a nemzeti bíróságokat az egységes piac terén hozott fontos nemzeti ítéletekkel, különösen az Európai Közösségek Bírósága előzetes döntéshozatalát alkalmazó tagállami ítéletekkel kapcsolatos információk gyűjtésére és közzétételére.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
Alternatív vitarendezési mechanizmusok	— Polgári ügyekkel foglalkozó, kisebb viták rendezésére szolgáló kisebb bíróságok hálózata működik, amely gyorsabban, hatékonyabban és költségkímélőbben hoz döntést. Magában foglalja a viták bírósági és bíróságon kívüli rendezését;
Részvétel közösségi alternatív vitarendezési mechanizmusokban	— Ha egy nemzeti hatóság együttműködése nem megfelelő, a SOLVIT-központok – a megoldás megtalálása érdekében – magasabb szintre közvetítik az ügyet a közigazgatáson belül, másodfokú fórumként;
Tájékoztatás az alternatív vitarendezési mechanizmusokról	— A SOLVIT megismertetése az érdekeltek csoportjaival való szorosabb együttműködés és a számukra elküldött tájékoztatók révén történik;
Képzés	— Az igazságügyi minisztérium célzott képzéseket szervez az egységes piaci szabályokról a bírák számára; — A fogalmazók számára kötelező a közösségi jogi képzési program;
Könnyű hozzáférés az információhoz	— A közösségi ítélkezési gyakorlat összefoglalóit valamely nemzeti minisztérium alá tartozó, egységes piaci szabályokra szakosodott külön csoport készíti el a bírák használatára; — A jelentős ítéletek összefoglalóit jogi értesítőben teszik közzé;
Az egységes piaci szabályok alkalmazásához kapcsolódó fontos nemzeti ítéletek megosztása	— A nemzeti bíróságok kötelesek jelentést tenni a közösségi jogot érintő fontos ítéletekről és az előzetes döntéshozatalhoz kapcsolódó döntésekről, és ezeket hírlevélben teszik közzé.

7. A TAGÁLLAMI JOGSZABÁLYOK RENDSZERES ÉRTÉKELÉSÉT ÖSZTÖNZŐ INTÉZKEDÉSEK

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) dolgozzanak ki az egységes piaci szabályokat végrehajtó nemzeti jogszabályok nyomon követésére és értékelésére szolgáló módszeres megközelítést, amellyel azonosítani lehet a jogalkalmazás következetlenségeit, többek között az érdekeltekkel folytatott konzultáció, a létező problémamegoldó mechanizmusok visszajelzései stb. segítségével;

b) ahol megvalósítható, vizsgálják felül a létező nemzeti szabályokat és közigazgatási gyakorlatokat az olyan rendelkezések megtalálása érdekében, amelyek akadályozhatják a polgárokat és vállalkozásokat az egységes piaci lehetőségek teljes mértékű kihasználásában; és szükség esetén igazítsák ki a nemzeti jogszabályi keretet;

([1]) http://www.ejtn.net/www/en/html/index.htm
([2]) Az európai igazságügyi portált 2009. december 14-én indítják el.

c) hozzanak az Európai Közösségek Bírósága ítélkezési gyakorlatának szoros figyelemmel kísérését biztosító szervezeti intézkedéseket, és ebben az összefüggésben rendszeresen értékeljék, hogy a nemzeti jogszabályok és közigazgatási gyakorlatok összeegyeztethetők-e az egységes piaci szabályokkal.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
A végrehajtás értékelése	— Az egységes piaci irányelvek végrehajtásának figyelemmel kísérése érdekében utólagos hatásvizsgálati jelentéseket és ellenőrzéseket dolgoznak ki; — Folyamatban van az érdekeltekkel folytatott rendszeres konzultációk eljárásának kidolgozása, annak megvitatása érdekében, hogy hogyan hajtják végre (és végrehajtják-e) az egymással összefüggő egységes piaci szabályok kiválasztott csomagjait és ezeknek milyen hatása van a vállalkozásokra és polgárokra;
A nemzeti szabályok és eljárások felülvizsgálata	— Elvégzik az áruk és szolgáltatások szabad mozgása területén hozott nemzeti jogszabályok átfogó felülvizsgálatát.
A Bíróság előzetes döntései hatásának vizsgálata	— A nemzeti hatóságok módszeresen elemzik, hogy kell-e módosítani a nemzeti jogszabályokat a Bíróság újabb ítéletei nyomán.

8. A POLGÁROK ÉS A VÁLLALKOZÁSOK EGYSÉGES PIACI JOGAIKRÓL VALÓ TÁJÉKOZTATÁSÁT CÉLZÓ INTÉZKEDÉSEK

A tagállamok felkérést kapnak a következő intézkedések meghozatalára:

a) a közösségi információs szolgáltatások [1] előmozdítása és megismertetése a nemzeti közigazgatáson belül és azon kívül, nemzeti, regionális és helyi szinten, a Bizottságnak különösen az egységes piaccal kapcsolatos segítségnyújtási szolgáltatásokhoz kötődő munkájával összhangban;

b) biztosítsanak fokozott koordinációt a közösségi információs szolgáltatásokért felelős nemzeti kapcsolattartó pontok között;

c) tegyenek hozzáférhetővé az egységes piaci jogokra és kötelezettségekre vonatkozó gyakorlati információt más nyelveken is, könnyen hozzáférhető módon, internetes oldalon; és adjanak meg egyértelmű keresztthivatkozásokat az összes, egységes piaccal kapcsolatos lényeges nemzeti és közösségi portál között, különösen az „Európa Önökért” portálon keresztül;

d) szervezzenek az egységes piac előnyeiről és lehetőségeiről szóló tájékoztató kampányokat és programokat.

A javasolt intézkedésekhez kapcsolódó, egyes tagállamokban létező gyakorlatok	
A közösségi információs szolgáltatások előmozdítása	— Az érdekeltek leginkább érintett csoportjainak célzott tájékoztatása az internet, brosúrák, tájékoztató lapok, szemináriumok és ismertségnövelő kampányok segítségével;
A közösségi információs szolgáltatások nemzeti szintű koordinációja	— Egy koordinációs csoport összefogja a Europe Direct, az Enterprise Europe Network, az Eurojus, az Európai Fogyasztói Központok (ECC-hálózat) és a FIN-NET kapcsolattartó pontjait;
Könnyen hozzáférhető információ	— Horizontális elektronikus kormányzati portálokon, közösségi kérdésekkel foglalkozó nemzeti weboldalakon vagy a vállalkozásokat és polgárokat célzó szakosodott weboldalakon figyelemre méltó mennyiségű egységes piaccal kapcsolatos információt és tanácsot tesznek közzé a külföldi polgárok és vállalkozások számára, valamint a külföldre utazni szándékozó állampolgárok számára; — Tervben van az egységes piaccal foglalkozó nemzeti online információforrás létrehozása. Ezt egy kormányzati hatóság üzemeltetné és a többi érintett hatóság tartaná karban;
Tájékoztató kampányok	— Kidolgozás alatt van az egységes piacról szóló tájékoztató program, amely tájékoztató anyagok szétosztását, tanfolyamokat és nyílt előadásokat foglal magában azzal a céllal, hogy tájékoztassa a polgárokat és a vállalkozásokat az egységes piac kínálta lehetőségekről.

[1] Ide tartozik többek között a Europe Direct, az Állampolgárok Tanácsadó Szolgálata, az Európa Önökért, az EURES, az Európai Fogyasztói Központok, az Enterprise Europe Network.